

č. 4, 06/2025

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

Škola v přírodě – Vrápenka 2025

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- ★ Recitační soutěž
- ★ Ekoolympiáda
- ★ Literární a výtvarná soutěž
- ★ Dvojky v akci
- ★ Třetáci na škole v přírodě
- ★ Čtvrtáci vyšívají
- ★ Pátáci sází stromy
- ★ Okénko do školní družiny
- ★ Seriály
- ★ Zábavníček

Recitační soutěž 2025

V pondělí 12. května 2025 se konalo školní kolo recitační soutěže. 45 recitátorů poměřilo své interpretační schopnosti a před porotou z řad žáků deváté třídy (Sarah Jandová, Jiří Šejnoha, Kamila Fialková a Helena Dostálová) i učitelů (Jana Cacková, Pavlína Jouklová, Kateřina Obrová a Pavlína Gajdošová) byl nelehký úkol vybrat tři nejlepší z každé kategorie. Nemyslete si, vystoupit před porotou a početným publikem, mluvit do mikrofону, často poprvé v životě, to chce pořádnou odvahu! Tu prokázali všichni, takže si zaslouží jak pochvalu třídních učitelů, tak malou sladkost,

kteou si recitátoři vyzvedli hned po svém vystoupení.

A jak to tedy dopadlo?

Výsledky:

kategorie A (1. a 2. třída)

1. místo: Nina Bednářová – Vítězslav Nezval: Vosa a král
2. místo: Kryštof Studénka – Roman Šmejkal: Chameleon
3. místo: Ema Chytrá – Byl jeden domeček

kategorie B (3. – 5. třída)

1. místo: Terezie Hofmanová – Emanuel Frynta: Angličané
2. místo: Jiří Hlinka – Jiří Žáček: Pokažené posvícení
3. místo: Anežka Horká – Jiří Žáček: Malá zmoklá slepice

kategorie C (6. – 9. třída)

1. místo: Elena Fialková – Václav Hrabě: Variace na renesanční téma
2. místo: Eliška Vařeková – Dagmar Voňková: Ovce a beránci
3. místo: Sofia Slynko – Zdeněk Svěrák: Byl rodič a měl děcka

Vítězové svým vystoupením zpestří i školní akademii. Těšíme se!

Mgr. Jana Cacková

Ekoolympiáda

13. 5. 2025 se v Újezdu u Brna uskutečnil XVI. ročník oblastní ekoolympiády. Již tradičně se jí zúčastnily i naše čtyři týmy.

V mladší kategorii Papíráčci (2. – 3. třídy) zastupovala naši školu družstva ve složení Kryštof Studénka, Jakub Fridrich, Václav Železný a Tereza Dohnalová, Julie Hájková, Jan Dočkal. Star-

ší kategorii Peťáci (4. – 5. třídy) reprezentovala také dvě družstva ve složení Šarlota Vaněčková, Eduard Čupera, Stella Kráčmarová a Dominika Gregorová, Anežka Horká, Tereza Pokorná. Tito žáci postoupili ze školního kola, a mohli tak reprezentovat naši školu v kole oblastním.

V Újezdu u Brna na ně čekal vědomostní test a poté 20 stanovišť s různými úkoly. Podařilo se nám také umístit mezi nejlepšími. Družstvo starších holek – Dominika, Anežka a Tereza se

v konkurenci škol umístilo na krásné bronzové příčce. Všem zúčastněným patří velký dík za reprezentaci školy.

Michal Špirit

Literární a výtvarná soutěž MAS Bobrava

Každoročně se zapojujeme do literární a výtvarné soutěže pořádané MAS Bobrava a zatím se nestalo, že bychom neuspěli. Nejinak tomu je i v letošním roce, i když pravidla soutěže byla diametrálně odlišná od minulých ročníků. Tentokrát bylo zadání environmentálně zaměřené, konkrétní téma si potom škola zvolila sama. K tomu se ovšem přidala podmínka, že spolu výtvarná a literární část bude souviset. A to není jen tak! Potvrdil to i výsledný počet soutěžních prací. Málokterá škola si na tuto spolupráci a propojení troufla, na-

konec to do vítězného konce kromě nás dotáhla ještě škola z Mokré-Horákova. Ve finále tedy nešlo o stanovení pořadí, ale ocenění prací, které se sešly. Naši školu reprezentovala v literární sekci Kamila Fialková z 9. třídy a výtvarnou část zadání zpracovala Tereza Jandová z 6. třídy. Oběma děvča-

tům se to náramně povedlo a naše vážka, literárně-výtvarný projekt, si zaslouženě dolétla pro ocenění obou děvčat.

Gratulujeme a máme velkou radost. Příběh i komiksové zpracování najdete v tomto čísle Amose.

Jana Cacková

VÁŽKA

Je krásný den jak stvořený pro dobrou náladu. Sedím na vysokém stéblu hned vedle hučící vody a sleduji všechnu tu krásu. Teplo se vytrvale mihotá ve vzduchu a snaží se přesvědčit hbitý vánek, který ho provokuje svými nezbednými ocásky, že jeho čas vlády nastává až za soumraku. Pro mě velmi vtipná podívaná. Dále mě přivádí v úžas baletní představení v podobě paprsků odrážejících se na hladině lehce zakalené vody.

Z euforie mě rázem probere hlasitý zvuk. Něco spadlo. Ale co? Vteřinu nato slyším nadávajícího bobra Karla. Vykračuje si nerudně podél toku vody směrem ke mně, ale dřív, než mě zpozoroval, zastavila ho kačena Berta. S vyzývavým

tónem v hlase mu kladla otázky týkající se jeho nespokojeného výrazu.

„Co se stalo? Proč se tváříš, jako by ti uletěly včely?“

„Kvůli všem těm plastovým nánosům, co sem lidé jen tak pohodí, opakuji LIDÉ a POHODÍ, se mi protrhlo moje velmi povedené vodní dílo,“ odpoví a vztek, který ho ovládal, se rázem změní v záдумčivost.

Aha... tak už vím, co byla ta rána, která mě vyrušila v čase slunění křídýlek!

„Co teď budu dělat?“ pokračuje rozhovor Karla s Bertou.

pokračování na straně 5

Literární a výtvarná soutěž MAS Bobrava

VÁŽKA – pokračování ze strany 4

„Pomůžeme ti,“ odvětlí Berta. „Já mám doma další tři pomocníky. Otrocky, chceš – li. Stačí říct a s hrází pomůžeme,“ mateřský instinkt se v ní nezapře. „Můžeme se zeptat i Soni?“

Karlovi chvíli nedochází, že mu Berta podala pomocnou ruku, a proto je pořád skleslý. Nakonec to kačena vzdá, sebere se a plave proti proudu. Má jasný směr: káčátka. Bobr se posadil na vyduťtý slizký kořen a v hlavě se mu rýsoval nový, ještě lepší obrys jeho chlouby.

Rozhodla jsem se, že je čas provětrat si dlouhé barevné tělíčko, ale doletěla jsem pouze na květ teprve rozvíjející se břízy. Dál to nešlo. Že by únava? Blbost. Spíš jsem zahlédla akci, která se pode mnou náhle rozjela. Kačena se blížila ke stoicky klidnému Karlovi a s ní tři šedé hlavičky. Elenka, Alenka a Helenka. A není to i Soňa? Je! Soňa je vydra, která sem jednoduše zabloudila. Mezi zdejšími obyvateli si stále zvyká, nejde jí do hlavy naše morálka.

„Jsme připraveni!“ zvolá Berta.

„Tak začneme úklidem!“ odpoví svižným hlasem Karel. Je na něm vidět, že má radost. Doslova mu srší ohňostroje z očí.

Zpoza tlustého kořene vykouknou dvě červená klepeta. „Co se chystá?“ dožaduje se odpovědi náš věčně protivný soused rak Bedřich.

„Jdeme uklidit a opravit moji rozbitou hráz,“ odsekne Karel.

„A nepotřebujete pomocné klepeto?“

Bědřa se asi dnes dobře vyspal, usoudím z jeho obětavosti.

„Každé klepeto dobré!“ řine se ze zobáku volavky Olgy, která s sebou přivedla i Elišku, berušku.

„Skvělé, že jste přišli,“ podotkla potěšená Berta.

Všichni už se začali přesouvat na místo určení, ale mě zarazilo zvětšující se mračno. Snad nebude pršet. Doufám v hloubi duše, když už mi pracovní parta zmizí z dohledu. Povzbuzuji se, nožičkami si promnu svoje velké oči a dám se na cestu.

Jakmile dorazím, první, co spatřím, jsou kačení holčičky, které spolehlivě vezou na zádech plastové obaly od cucavých bonbónů a kladou je na hromádku, kterou střeží Eliška. Vydra Soňa pečlivě přemísťuje velké větve zpět na místo, na které ukazoval Karel.

„Úklidová práce se už chýlí ke konci,“ radoval se Karel až do chvíle, kdy mu škodolibá kapka zaťukala na záda a jeho kůže chvíli vypadala jako ta Bertina.

Tak přece jen mé obavy z černých mraků byly oprávněné, prolétlo mi rychle hlavou jako ten blesk zpovzdálí. Záhy nato se rozpršelo a všechno pohltit dunivý hrom. Všichni se lekli. Pršelo prudce a chlad najednou obepínal celý prostor. Během vteřiny se z idylického jarního dne stal ten, který jen málokdo ocení. Zatím neúplnou hrází prosakovala voda a hladina říčky začínala narůstat.

Bobr Karel křikl: „Všeho nechte, nepanikařte a ukryjte se!“ Berta ho podpořila stručným mávnutím křídla.

To já už jsem byla schovaná pod nedalekým lopuchem, který se prohýbal pod vahou dešťové vody. Ještě chvíli vydržíš! Podpírám ho.

pokračování na straně 6

Literární a výtvarná soutěž MAS Bobrava

VÁŽKA – pokračování ze strany 5

„Elenka, Helenka...!“ počítá Berta své kačenky a ponouká je zobákem směrem ke břehu.

„Alenka. Kde je Alenka?!“ Berta si uvědomí, že už ze zvyku Alenku počítá, ale ona zde není. Rozkřikne se: „Eliško! Olgo! Kde je Alenka?“

Proud vody unáší vystrašenou malou Alenku směrem ke splavu. Ta z leknutí nevydá ani hlásku.

„Vidím ji!“ křiknul nesměle Béd'a. Naštěstí se jí zasekla nožka o jednu větev z teď už znovu zničené Karlovy hráze.

„Je to na tobě, Soňo,“ vkládá Berta své poslední naděje ve vydru.

„Nemůžu se na to dívat!“ couval bobr dál od centra dění.

„Brrr! Au!“ zaslechne Karel. Na něco šlápnul.

To je hraboš Leoš. Ale co tady dělá? Ušklibnu se.

„Promiň, Leo,“ omluví se bobr s pořád zavřenýma očima. „Co tady děláš?“

„Tolik vody jsem ještě ve své noře neměl. Už mě to tam studilo, musel jsem jít. Ale tady se zjevně na staré známé šlape,“ mrknul. „Co se tu děje?“ nepřestával mluvit, když se pořádně rozhlédl. „To je spoušť!“

K našemu štěstí už déšť ustával a my si mohli konečně pohladit všechny citlivé modřiny, co způsobil. Rozhlédla jsem se, chtěla jsem vzlétnout, ale lopuch byl očividně pobouřený mou přítomností, a proto na mě poslal... Však vy víte. Nic jsem nemohla dělat, byla jsem celá mokrá a bylo mi jasné, že přijdu o celou pointu.

Kačena Berta si tiskla ke svému tělu dcerky a byla obklopena všemi sousedy. Bylo naprosté ti-

cho, jenom Bertino srdce bušilo jako o závod. Eliška přerušila ohlušující ticho svým kýchnutím. Všechny oči se upřely na ni. Beruška hanbou zčervenala. Jak se všichni soustředili na ni, zapomněli si všimnout Soni. Ta už si to štrádovala k nim s Alenkou před sebou.

Slyším jásot. Alenka je asi v bezpečí. Jenomže já jsem pořád mokrá. Všechno mi to uteče. Bručím si a pěstí hrozím lopuchu.

„Karle, můžeš otevřít oči, ty srabe. Alenka je tady!“ tahal bobra Leo za chlup.

Ten ho cvrnknul do čumáku a taky se radoval.

„To je ale vody,“ s úžasem dodal Bedřich. „A žádné odpadky,“ divil se Karel. „Teď půjde stavění hráze raz dva!“ nemyslel na nic jiného.

„A pořád ta tvoje hráz!“ zakroutila Berta očima. Ta měla teď úplně jiné starosti.

„Tak já se loučím. Jdu sušit,“ zamával jim Leoš.

Všichni se začali postupně odebírat do svých domovů a Karel na ně naposledy zavolal:

„Děkuji vám za pomoc. A že to bylo ale vzrušo!“ zakončil konverzaci a spěchal pro klacky.

Celá natěšená jsem konečně oschla a letěla se podívat, co se děje na poměrně klidné řece. Ale kde všichni jsou? Už se všechno vyřešilo? Beze mne? Odfrknu si a otočím se na lopuch, který ze mě má srandu. Opět mu pohrozím. Tak asi konec akce, pomyslím si. Něco mě pošimralo na mých matně lesklých zádech. Sluníčko! Tak to je fajn. Jdu pokračovat v tom, co jsem začala, a už mě nic nevykolejí.

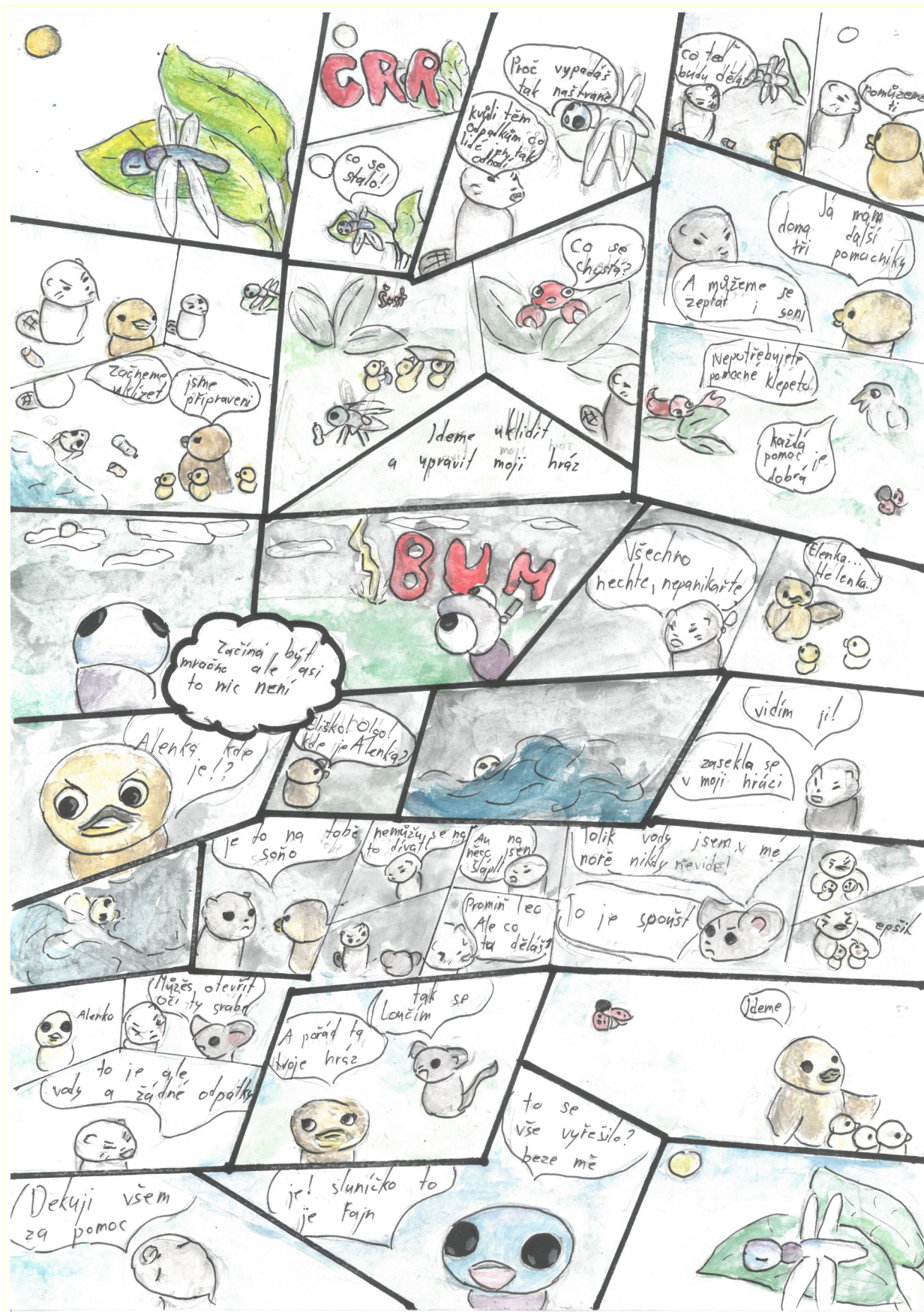
S pozdravem, tam někde od Bobravy, Vážka.

Kamila Fialková, IX. třída

Literární a výtvarná soutěž MAS Bobrava (VÁŽKA – komiksová část)

ÁMOSOVY ÚSPĚCHY

Tereza Jandová, VII. třída

Jaro ve 2. A

Práce ve skupinách a kooperativní učení

Letošní jaro je u druháků ve znamení kreativní výuky a tvoření. Ve vyučování trénujeme práci ve skupinách a jde nám to výborně. Děti zvládají prezentovat probíranou látku ostatním před tabulí, ale dokáží se učit i vzájemně. A co je nejlepší, strašně moc je to baví.

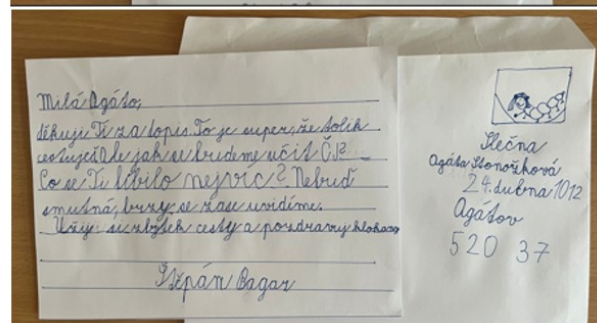
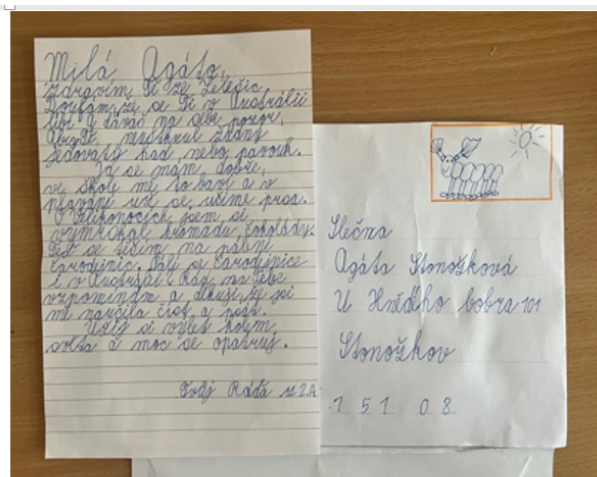

Učíme se psát dopis

Jednoho dne nám přišel dopis od Agáty a úkolem všech bylo Agátě odepsat. Jenže těžko říct, kde se právě Agáta nacházela, a tak si museli druháčci vymyslet i adresu. Doufejme, že jí dopisy dorazily v pořádku a mohla z nich mít stejně velkou radost, jako jsem při jejich čtení měla já.

Velikonoční tvoření

Na Velikonoce jsme se letos připravili řádně. Nejprve jsme zasadili osení, a i když jednu chvíli byla hlína všude kolem nás, podařilo se nám vše uklidit. Potom jsme už jen zalévali a pozorovali, co se s našimi výpěstky děje. Odměnou nám bylo nádherně vzrostlé obilí. To jsme dali do květináčů, které jsme vyzdobili ubrouskovou technikou a dotvořili temperami. Třešničkou na dortu pak bylo velikánské polystyrenové vejce, které jsme natřeli inkoustem a ornamenty vyzmizkovali. Barvu mašličky si každý vybral dle své libosti.

pokračování na straně 9

Jaro ve 2. A

pokračování ze strany 8

Vyrábíme čarodějnice

Vždy 30. dubna se pálí čarodějnice a i letos tomu nebylo jinak. Ve výtvarné výchově jsme si vyrobili z papírové utěrky čarodějnice. Jejich plášť jsme vyzdobili barevnými fixami a nechali je rozpít vodou. Hlavu si každý udělal z papíru podle své fantazie. Myslím, že se nám moc povedly...

A společná fotografie druháků s pravým nefalšovaným čarodějnickým šklebem...

Učíme se tvořit komiks

Tak tato činnost je pro nás novou, a přesto velkou zábavou. Prostě výtvarka i čeština v jednom. Nebudu se dlouze rozepisovat, posuďte sami. Tématem bylo, co jsme dělali o prodlouženém víkendu. Máme ve třídě výborné ilustrátory.

Maminky slaví svůj svátek

Každou druhou květnovou neděli slaví všechny maminky svátek. My jsme jim letos připravili nádherná přání s mandalou ve tvaru srdce, krásnými vzkazy, a někteří si dokonce troufli svou maminku na přáníčko i namalovat. Věřím, že tato přání zahřála maminky na srdíčku a že se jim líbila.

žáci 2. A a Pavlína Jouklová

Jdeme do finále – 2. B

Ani jsme se nenadáli a pomalu, ale jistě se blížíme ke konci školního roku. Za námi je spousta společných zážitků, úspěchů i nových zkušeností. Poslední měsíce byly opravdu nabitě a my máme za sebou řadu akcí, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Jedním z nejvýraznějších zážitků byl plavecký výcvik. Během několika týdnů se děti naučily základní plavecké dovednosti, zdokonalily svůj pohyb ve vodě, a především si užily spoustu zábavy. Výcvik byl zakončen slavnostním předáním "mokrých vysvědčení", která si všichni zaslouženě odnesli s hrdostí a úsměvem na tváři.

V březnu jsme se začali připravovat na jeden z nejkrásnějších jarních svátků – Velikonoce. Do školy za námi přišla milá lektorka, která nás poutavým způsobem seznámila s velikonočními zvyky a tradicemi. Děti se dozvěděly, co všechno se během Velikonoc slaví, jaké zvyklosti se dodržují, ale také co znamenají jednotlivé dny před tímto svátkem.

V rámci pracovních činností jsme si zasadili semínka žita a s velkým nadšením jsme sledovali, jak nám osení den za dnem roste. Každý květináč se proměnil v malou zelenou zahrádku. Ve výtvarné výchově jsme nezůstali pozadu – děti si ozdobily vlastní květináče a vyrobily velikonoční dekorace.

Těsně před velikonočními prázdninami si děti své výtvary odnesly domů. Mnohé květináče s osením se pak staly krásnou jarní výzdobou rodinných oken nebo stolů.

V květnu jsme se s radostí pustili do příprav na Den matek. Chtěli jsme našim maminkám udělat radost, a tak jsme pro ně vlastnoručně vytvořili květinová přání. Každé dítě do přání otisklo svou ruku jako milou památku a doplnilo ji milým vzkazem. Děti si daly na výrobě opravdu záležet a věříme, že každé mamince tato drobná pozornost udělala radost a vykouzlila úsměv na tváři.

Červen je ve znamení očekávání a loučení. Už se všichni těšíme na školní výlet, který bude krásným zakončením celého roku. A potom už přijde den, na který se těší snad každý žák – rozdávání vysvědčení. Bude to chvíle ohlédnutí za celým školním rokem – plná hrdosti, radosti a možná i dojetí.

A pak už hurá na prázdniny! Před námi je léto plné sluníčka, dobrodružství, výletů, koupání a odpočinku. Věříme, že si každý

najde čas na své oblíbené aktivity, na kamarády i na rodinu. A až se opět v září sejdeme, budeme si mít co vyprávět.

Pavla Gajdošová

Třetáci na škole v přírodě

Naše škola v přírodě v Chrově u Macochy byla záborná, hezká a zajímavá. Naše základna se jmenovala Vápenka. Byli jsme na dlouhém výletě a navštívili jsme spoustu zajímavých míst, jako byla jeskyně Balcarova, Ligeňská jeskyně, vodní mlýnky u Vodníka, Holštejnská jeskyně Lidoměřna. Večer jsme opekli špekáčky a bramborové placky. Moc se mi tam líbilo a ráda bych jela znovu!

Anika Musilová

Na škole v přírodě mě bavilo, že jsme každý den chodili na túry a do jeskyní. ve čtvrtek jsme byli ve Balcarově a tam nám ta paní, co nás tou jeskyní provedla, říkala, že když se podíváme do levo, tak tam uvidíme na stěně skamenělé neboli přirostlé kosti člověka a ve čtvrtek jsme měli rosličkovou párty. Moc jsem si to užila.

Třetáci na poště

V hodinách slohu se žáci 3.A učili psát správně adresu a krátké přání. Vytvořili jsme si společně jarní pohlednici a napsali rodičům velikonoční přání. Navštívili jsme místní poštu, koupili známky a pohled vhodili do schránky.

Snad budou mít rodiče radost!

žáci 3. A a Eva Toušková

Třetáci v Kohoutovické oboře

Ve středu 14. 5. nás čekal výukový program v Kohoutovické oboře. Paní lektorky nás uvítaly u vstupu na kopci v Kohoutovicích a společně jsme se vydali oboru prozkoumávat. Nejprve jsme se formou příběhového puzzle seznámili s různými typy lesa, podle toho jak jej člověk využívá, případně s ním hospodaří. Představili jsme si jednotlivá patra lesa a pátrali jsme po známkách života v nich. Neomezili jsme se pouze na souš, ale zkoumali jsme i život ve vodě. K badatelské činnosti jsme měli možnost využít různé druhy lup, určovací klíče, a dokonce i přenosný mikroskop. Měli jsme možnost uvědomit si provázanost potravního řetězce až k samotnému člověku. Naučnou trasu jsme zakončili krátkým shrnutím u vstupu ze Staré dálnice, odkud jsme se vypravili autobusem zpět do Želešic.

*žáci 3. B a
Michaela Čuperová*

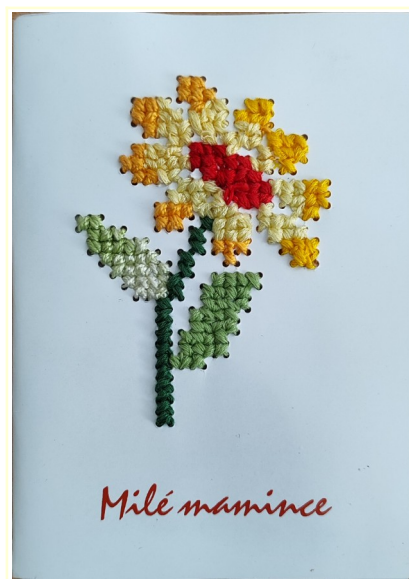
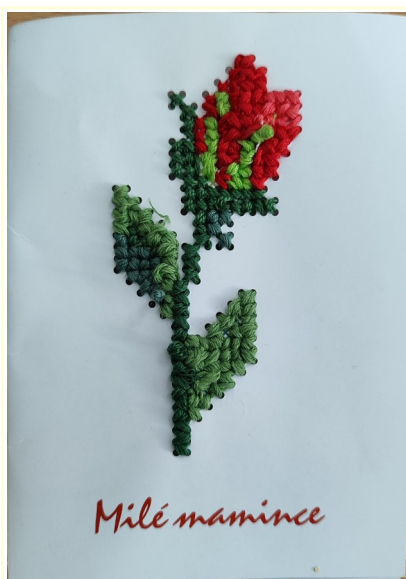

Čtvrtáci pro maminky

V letošním školním roce absolvovali čtvrtáci tvořivý týden v rámci projektu Upcycling, design a kreativita ve škole. Mimo jiné se dostali i k šití a vyšívání. Ukázalo se, že pro tyto aktivity mají vlohy. Proto vyšívání přání pro maminky ke Dni matek bylo jasnou volbou. Navléct jehlu, uvázat uzlík, vyšítat křížkovým stehem i zapošíť se postupně pro všechny ukázalo býti „hračkou! Prohlédněte si, jak se jim dařilo.

Kateřina Obrová

Jarní výsadba stromů

Na sobotu 5. 4. paní učitelka Dvořáková domluvila, že může jít pátá třída sázet stromky do blízkého lesa.

Spousta dětí byla pro, a tak jich na sraz přišlo spousta. To přišlo panu lesníkovi vhod, protože s nimi šlo i spousta rodičů. Všichni jsme obdivovali okolní krajinu, vůni lesa a fialek.

Ze začátku všichni sázeli, ale po půl hodině si spousta dětí odešla hrát do lesa a na pole a ponechaly rodiče, aby pracovali místo nich. Pokud se ptáte, co jsme sázeli, tak jsme sázeli planá jablka, divoké hrušky a lípy.

Po práci, u které jsme měli i psí pomoc Maxe Baláta a u které jsme viděli užovku nebo slepýše – já osobně nevím, co to bylo, jsme se nakonec všichni odebrali na domluvené místo, kde jsme měli opékat špekáčky (na pole paní učitelky Dvořákové).

Kluci z páté třídy si donesli “čtyřkolku”, na které jezdili okolo.

A když Zdeněk Starý junior jede, nezatačí mu to a také mu to nebrzdí, tak zděšeně volá: „Pomooc, ono to nebrzdí a nezatačíííí, vlastně je to fajn, ale neeee, ono to nezatočí ani nezabrzdí, neee!” Po této „nehodě” jsme se někteří (většina) účastníků (dětí samozřejmě!!!) odebrala na “tour de Želešice” a rodiče ponechala u ohýnku a špekáčků samotné.

Jak bylo později vidět, rodičové se nenudili – povídali si, smáli se, no, a my, děti, jsme se smály také, protože jsme vzpomínaly na vtipnou příhodu se “čtyřkolku”.

Vše se vydařilo výtečně a my děkujeme paní uč. Dvořákové.

Melisa Gjocaj, V. třída

FOTOREPORTÁŽ

Pro stromek je třeba
vyrýt dostatečně
velkou díru.

Sázeli jsme jabloně,
hrušně a lípy.

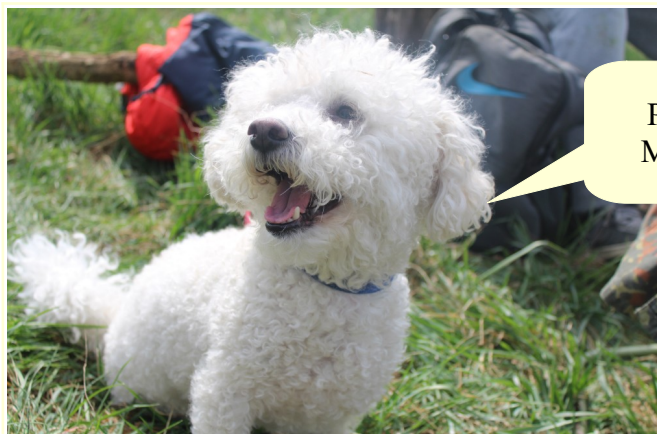
Slepýš.

pokračování na straně 15

Jarní výsadba stromů

pokračování ze strany 14

Pomocník
Max Balát.

Po práci
legraci.

Opékání špekáčků.

Čtyřkolka- radost
tohoto odpoledne.

Byla to velká akce.

fotoreportáž: Jorika Horázná, V. třída

Společné aktivity 7. třídy a I. oddělení ŠD

Naše první společnou jarní aktivitou bylo plstění s ovčí vlnou. Prvňáčci byli moc šikovní a hned pochopili, co mají dělat a ovečky si vyrobili skoro sami bez naší pomoci. Nikdo se nezranil a všem se tato práce moc povedla.

Druhou společnou aktivitou bylo tvoření plátěných tašek pro maminky na Den matek. Na plátěnku jsme houbičkami s pomocí šablony natřpa-li kmen stromu. Poté prvňáčci korkem vytřpali různobarevné srdíčko jako korunu stromu. Druhý den si prvňáčci svůj výtvar odnesli domu a o víkend ho předali maminkám.

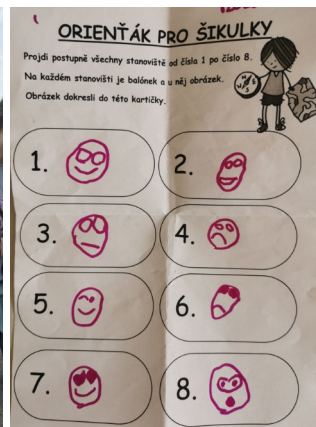

Třetí společnou aktivitou bylo hraní s příběhovými kostkami, které jsme vyráběli v hodinách pracovních činností společně se šestáky. Kostky jsme vyřezali ze dřeva a poté obrousili a pokreslili. S prvňáky jsme tyto kostky otestovali a myslíme, že se povedly.

Naši zatím poslední společnou aktivitou byl orientační běh, který proběhl ve společném tělovýchovném ústavu s holkami ze šesté třídy. Od pana učitele a paní vychovatelky jsme měli připravené mapy s vyznačenými kontrolními body. Na každém bodě byl přichycený balonek se smajlíkem, kterého jsme si měli poznačit v tabulce na druhé straně mapy. Tuto trasu jsme nakonec oběhli třikrát.

Moc se celá třída těšíme na další společné aktivity s prvňáčky. A doufáme, že se prvňáčkům naše společné aktivity taky líbily.

Anna Balátová a Adéla Ficová, VII. třída

P. S.: Prvňáčci se na každou společnou akci se sedmáky těší! Děkujeme sedmákům za trpělivost a paní učitelce Dvořákové, paní učitelce Hofmanové a panu učiteli Koupilovi za zařazení společných aktivit do výuky Vv a Pč.

Iveta Schimmerová, vychovatelka I. oddělení

Program s Policií Modřice

V dubnu a květnu jsme využili nabídku vrchního komisaře Městské policie Modřice, Lukáše Krakowczyka, na uspořádání besedy pro děti ze školní družiny. Během čtyř odpoledních programů se za školou postupně vystřídala všechna oddělení. Děti si zopakovaly čísla na záchranné složky a jaké informace je důležité dispečinku předat. Pod vedením pana vrchního komisaře si připomněly, jak se zachovat v krizových situacích, například při nálezu jehly, obtěžování cizí osobou a podobně. Největší zájem vzbudila u dětí všestranná vybavenost

policejní vesty. Stahovací pouta potom zaujala i paní vychovatelky. Velkým překvapením bylo i to, co vše se vejde do kufru služebního auta – lékařský kufřík, defibrilátor, testy na alkohol, kužely, skládací žebřík, sekyrka, odchytové pomůcky a mnoho dalšího. Strážníci a policisté bývají často prvními, kdo dorazí na místo události, a proto je potřeba mít s sebou správné vybavení.

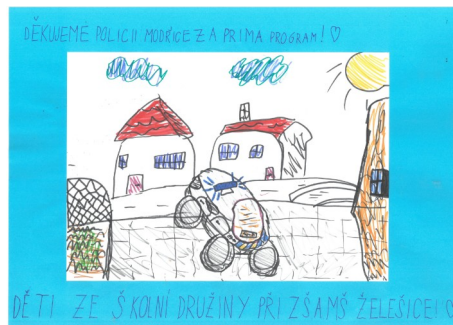
Program děti zcela pohltil. Na pana vrchního komisaře mířila z jejich strany smršť rozličných otázek, na které odpovídal s trpělivostí sobě vlastní. Nyní už například vědí, že policistou se může stát pouze člověk s čistým rejstříkem trestů, nebo že pravý poli-

cista se pozná podle odznaku s identifikačním číslem.

Zážitky v dětech rezonovaly ještě několik dní po akci.

Iveta Schimmerová

kresba: Anežka Kučerová

Všeználek

Prvňáčci letos v družině zažili dvě dobrodružné výpravy s Ing. Zorkou Rýparovou z Rezekvítku – Malá lesní výprava a Všeználek a luční květ. Druhý z programů proběhl v květnu na louce vedle školního hřiště. Děti se seznámily se skřítkem Všeználkem, který je provedl tvarově a druhově pestrhou luční květenou. Díky kapesním mikroskopům si mohly prohlédnout rozmnožovací orgány rostlin - tyčinky a pestík. Bez práce opylovačů by se ale žádná květina nemohla rozmnožovat. Během okamžiku se tak z dětí staly včelky, jejichž úkolem bylo sbírat a přenášet pyl. Všeználek nám poté prozradil, jak se liší ústní ústrojí včely, čmeláka a motýla, a jaké rostliny tak mohou opylovat. Na závěr se děti naučily pracovat s pomůckami sloužícími k odchytu bezobratlých živočichů – sítky, odchytové krabičky, pinzety. A s nadšením se pustily do lovu brouků, pavouků a jiných živočichů. Dvě hodiny s Všeználkem a Zorkou utekly jako voda.

Iveta Schimmerová

Velikonoční pečení ve školní družině

Paní vychovatelky ze školní družiny nás mile překvapily, když si pro nás připravily veselé velikonoční pečení perníčků. Všichni jsme se na tuto činnost moc těšili. Těsto doma připravila paní vychovatelka Drápalová. Společně jsme těsto vyváleli, a pak jsme už jen střídali různá vykrajovátka zajíčků, slepiček, beránků, ptáčků a samozřejmě nechyběla vykrajovátká vajíček i pomlázky. Moc nás to bavilo a byli jsme velmi šikovní, i když jsme byli trochu ušmudlaní od mouky. Snad nám to maminky odpustily. Paní kuchařky nám půjčily plechy k upečení a také nám perníčky s láskou upekly. Za dva dny jsme se pustili do zdobení našich perníčků polevou. To byla taky prima činnost. Polevu nám připravila paní vychovatelka a konečný výsledek byl ohromující. Také jsme se nemohli nabažit tohoto zážitku. Mnozí z nás si ale nějaký ten kousek samozřejmě neodpustili ochutnat hned – a chutnaly báječně! Měli jsme takovou radost z našeho počínu, že jsme chtěli, aby naše výtvary ochutnali i další paní učitelky a páni učitelé. Hned po zatuhnutí polevy jsme dokončené perníčky rozdávali, protože krásná vůně z upečených perníčků se nesla po celé škole.

Děkujeme paním vychovatelkám i kuchařkám za krásný zážitek. Velikonoční pečení se nám moc líbilo a už teď se těšíme na další společné tvoření!

Lenka Drápalová a děti ze ŠD

Jako každý rok jsme si připomněli Den Země. Tato připomínka naší planety se pořádá každý rok 22. dubna a jejím cílem je podpořit ochranu životního prostředí. Paní vychovatelky nás rozdělily do družstev a vysvětlily nám plnění úkolů na osmi stanovištích, které byly rozmístěny na našem školním hřišti. Měli jsme za úkol např. roztrídění odpadu do sběrných kontejnerů, poznat rostliny, z kterých si můžeme uvařit čaj, a z kterých ne, přiřadit názvy stromů podle větvíček. Některá ze stanovišť nám dala zabrat, ale s pomocí našich paní vychovatelek jsme to dotáhli do zdárného konce. Zabavili jsme se na celé odpoledne v družině a zápal k výhře nám rozhodně nechyběl. Přálo nám i krásné počasí, a tak jsme si odpoledne náležitě užili. I když naše umístění nebylo znát ihned po ukončení akce, tak zážitek i naše poznání o ochraně planety Země nás hrálo u srdce a všichni jsme si uvědomili, že i troškou můžeme přispět k lepšímu životu na Zemi.

Lenka Drápalová

Den Země

Pomazánky z II. oddělení

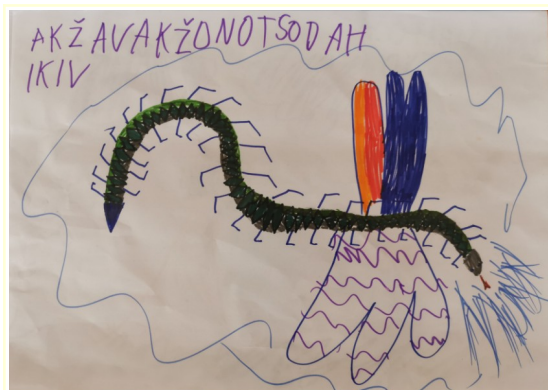
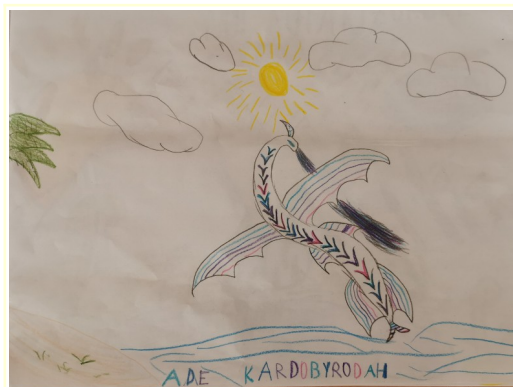
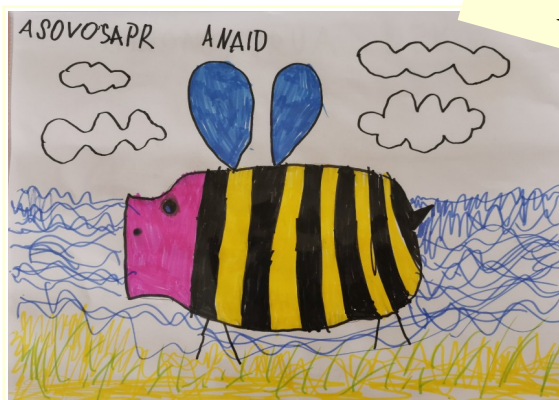
Ve středu 7. května jsme dělali pomazánky. Rozdávali učitelům a učitelkám a taky družničákům a moc jim to chutnalo. Bylo to krásné, protože paní družničáčka Michaela Kofonková vymyslí dobré věci! ♥

Žofie Čermáková, III. A

Apríl

Oblíbený Apríl má u nás již dlouhou tradici. Kromě drobných žertíků nechali prvňáčci naplno pracovat svou fantazii a vytvořili Knihu aprílových zvířat. Názvy zvířat i jména autora obrázků zašifrovali. Uhádnete jména všech autorů? Na první tři čeká u paní vychovatelky Schimmerové sladká odměna.

Recepty ze školní kuchyně aneb Když vaří Sranda tým

HANÁCKÉ KOLÁČE

Suroviny:

Na těsto

- 500 g hladké mouky
- 250 ml mléka
- 100 g rozpuštěného másla
- 100 g cukru
- 2 vejce
- 40 g droždí
- citronová kůra
- sůl
- švestková povidla na potřeni

Na náplň

- 300 g tvarohu
- 80 g cukru
- 3 žloutky
- rozinky, citronová kůra

Na drobenku

- 100 g másla
- 100 g polohrubé mouky
- 100 g cukru
- vanilkový cukr

Postup:

- 1) z vlažného mléka, droždí a cukru uděláme kvásek, který přidáme k mouce, vejším a rozpuštěnému máslu
- 2) přidáme zbylé suroviny na těsto
- 3) vše smícháme a necháme kynout
- 4) odvážíme 20dkg bochánky
- 5) rozválíme do kruhů

6) nastříkáme dokola tvaroh a povidla

7) posypeme posýpkou

8) pečeme 20 minut na 180 stupňů ☺

Přejeme dobrou chuť!

Vaše paní kuchařky

Pečeme s Beatou

Dnes vám prozradím svůj oblíbený recept na známé

Cakepops

NA ZÁKLADNÍ KORPUS

BUDETE POTŘEBOVAT:

- 360 g hladké mouky
- 400 g krystalového cukru
- 1 lžice prášku do pečiva
- ½ lžičky jemné mořské soli
- 250 g nesoleného másla, povoleného
- 340 g mléka/podmáslí
- 1 lžice vanilkového extraktu
- 3 velká vejce
- 2 velké bílky

Pečeme na 175° 25-30 min.

HMOTA NA CAKEPOPS

1. Nechte těsto, ať není tolik horké, ale nesmí být studené. Rozlamte jej do kuchyňského robotu a nechte rozdrolit.

PŘIPRAVTE SI KRÉM

1. V ručním nebo kuchyňském robotu vyšlehejte

- 125 g změkklého másla
- 2-2 ½ hrnku moučkového cukru
- 1 lžička vanilkového extraktu
- 1 lžice smetany/mléka

2. A rukama vmíchejte do rozdrobeného těsta.

Těsto nechte vychladit, uválejte kuličky a ihned namáčejte v roztopené čokoládě. Můžete dozdobit.

INSTRUKCE

- 1.** V kuchyňském robotu smícháme mouku, cukr, prášek do pečiva a sůl.
- 2.** Přidejte máslo a šlehejte, dokud směs nebude hrubá.
- 3.** Snižte rychlost a přidejte podmáslí/mléko a vanilku, dokud se směs nespojí. Poté šlehejte na střední rychlosti 30 s.
- 4.** Snižte rychlost mixéru, přidávejte vejce jedno po druhém, poté vlijte bílky a míchejte na středně vysoký stupeň 30 s, dokud nebude těsto hladké.
- 5.** Těsto vlijte do formy a dejte péct.

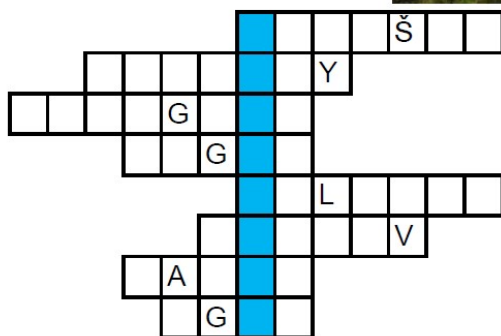
Doufám, že vyzkoušíte!! Je to super.....

Beata Magdalíková, VII. třída

Beskydská křížovka

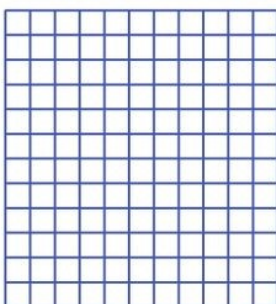
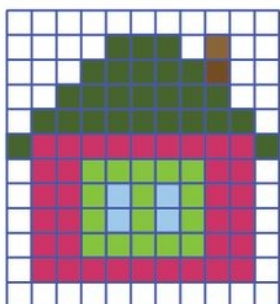
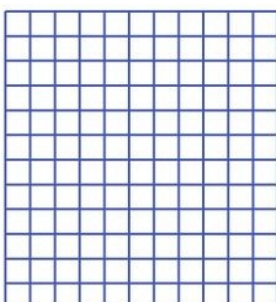
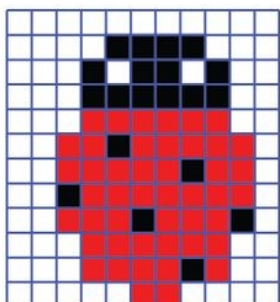
Vyluštěním křížovky získáte nejvyšší horu moravskoslezských Beskyd, na kterou jsem nedávno vyšla.

1. známá chata na Pustevnách, která v roce 2014 vyhořela
2. valašské pohoří
3. socha na Pustevnách či známé pivo
4. valašský koláč
5. jídlo, které se jí nejčastěji s brynzou nebo zelím
6. město pod Radhoštěm
7. výrobce nákladních automobilů v Kopřivnici
8. valašské označení chlapce

Beata Magdalíková, VII. třída

Malování ve čtvercové síti

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Kamila Fialková (IX. třída), Anna Balátová, Beata Magdalíková (VII. třída), Nela Němcová, Šarlota Vaněčková (IV. třída)
Kontakt: amos@skolazelesice.cz

Krásné prázdniny přeje Ámosův list!

Křížovka

